

Поетам Білорусії

Микола Сингаївський

Я звідси вам – з Поліщини, пишу,
ж— вас, брати, слова летять гінцями.
Я спогади неквапно ворущу,
то з Гомельщини віють чебрецями.

Ввила барва нашої землі
яшмі щоднини бачиться і сниться,
ж знали ми – дорослі і малі,
що є і в нас пелюсточка-зірниця.

Нам зорі відкриваються здаля,
а серце друга завжди нам відкрите.
Людської дружби кронисте гілля
як піснями, перевите.

І плодоносить для прийдешніх літ,
і ми його покликання свідомі:
Братерства нашого насущний хліб
На кожному столі у спільнім домі.

Пильнуймо ж найдорожчий скарб життя,
що нам від роду в спадок заповіданий.
Як вічно рідні мати і дитя,
і ми живем по материнству рідними.

Натхненна і співуча в нас рідня,
і серед них же зайві ми, поети.
Ми завжди сурмачі нового дня,
ми зореносці доброї планети.